

Overweging: 5e zondag door het jaar

Thema: Waag het er op.....

laten we naar het diepe varen

Lezingen: Jesaja 6,1-2a.3-8 en Lucas 5,1-11

Zondag 9 februari 2025

Mart Hendriks

De laatste weken horen we over mensen en hun levenskeuze zich met God te verbinden en hoe dit hun leven verandert.

Een keuze die hun leven verandert en goed doet, niet alleen voor zichzelf maar ook aan hun omgeving. Blinden gaan zien, verdrukten worden bevrijd.

Zo te horen is het niet zo verkeerd om gelovig te zijn.

Soms lijkt zo'n keuze geleidelijk en vanzelfsprekend te gaan. Retraite - studie en meditatie, wel of niet in een woestijn, gaan eraan vooraf.

Het kost inspanning, maar dan heb je ook wat.

Maar luisterend naar de lezingen zojuist, is dat niet de enige weg om tot God te komen. Vandaag komen er een godsontmoeting en engelen aan te pas of overtuigende woorden en een verbazingwekkende visvangst.

De overeenkomst in beide verhalen van vandaag is dat zowel Jesaja als de vissers zich overweldigd voelen door wat er voor hun ogen gebeurt. Maar het resultaat voor beide is hetzelfde: ze zeggen 'ja, als je mij nodig hebt dan ben ik er'.

Jesaja, een jongeman uit een gegoede familie, neef van de koning, heeft in de tempel een overweldigende ervaring. Hij ervaart God als een onmetelijke aanwezigheid in zijn leven. Driemaal heilig klinkt het. Hij kan niet anders dan die God jubelend toezingen.

Tegelijkertijd ziet hij hoe zijn oom, Koning Uziah, na een lange regeringsperiode het goede uit het oog verloor. Over de hoofden van de mensen heen, bemoeide hij zich met wat ze moeten geloven en met wat ze moeten doen. In zijn machtswellust beschouwde hij zichzelf als de maat van alle dingen. In politieke taal: hij eigende zich zowel de wetgevende, de rechterlijke en de uitvoerende macht toe. Toen en ook in onze tijd zien we dat dit leidt tot onrust en mistoestanden.

Jesaja zag hoe de sterfelijke koning zich onsterfelijk waande. Hij ging over grenzen en Jesaja vindt dat het anders zou moeten.

Maar welk recht van spreken heeft hij? Ook zelf is hij niet volmaakt en bang zich te verzetten tegen al die macht. Het verhaal zegt dat een engel zijn lippen aanraakt met een vurige offertang. Een pijnlijk proces lijkt me, maar het zuivert. Hij is er klaar voor en waagt het erop zich uit te spreken tegen onrecht. Omdat hij het aandurft in het diepe te springen, is hij ook nu nog bij ons gekend als een van de grootste profeten in het verhaal van God met de mensen.

In het evangelie belanden we midden in de werkelijkheid van het dagelijks leven. In de hedendaagse politiek zouden ze het wagen om te spreken over het zware leven van de hardwerkende Nederlander. Ik betwijfel of de vissers die Jezus vandaag ontmoeten tot die categorie gerekend willen worden. Ze hebben het zweet op hun voorhoofd, eelt op hun handen, komen zonder vangst terug van het meer en moeten moe van het werk hun netten opruimen.

Op hun aanlegplaats niet de gebruikelijke rust van de vroege ochtend, maar een grote menigte. De mensen komen voor die ene man, een prediker, een rabbi. Deze man vraagt of hij bij hen aan boord mag komen. Zo kunnen die vissers er niet langs en luisteren naar wat deze man te vertellen heeft. Wat hij zegt, raakt ze. Hij is zelfs zo overtuigend dat ze op Zijn Woord weer van wal steken en hun netten uitgooien op een onmogelijk tijdstip. Het brengt hen veel goeds. De netten zitten tot scheurends toe vol.

De ontmoeting met Jezus en deze verbazende ervaring geeft de vissers de moed het in hun leven echt over een andere boeg te gooien. De weg van Jezus wordt ook hun weg. Ze worden mensenvissers. Ze wagen het erop met oog voor kleine en zwakke, verwaarloosde en genegeerde mensen aan het werk te gaan.

We hoorden twee totaal verschillende roepingsverhalen. Twee verhalen die ons vertellen dat elke mens in de eigen leefsituatie aangesproken kan worden. Soms onverwacht, soms na een zoektocht. De verhalen laten zien dat 'ja' zeggen op uitdagingen in het leven nooit vanzelfsprekend is. Geloven zet je midden in de eigen werkelijkheid, maar tegelijkertijd is er is ook altijd een tegenover.

Je ontkomt daarbij niet aan twijfel en angst, maar ontkennen van de gevoelde verontwaardiging over onrecht is onmogelijk.

Als geloven – credere, cordare – betekent dat je je met hart en ziel verbindt met mensen in kleinmakende situaties moeten we er het op wagen het vanzelfsprekende, of wat vanzelfsprekend lijkt, te onderzoeken. 'Dient wat als goed gepresenteerd wordt echt het goede?' Vervolgens is, zoals blijkt bij Jesaja en de vissers Simon Petrus, Johannes en Jacobus, een keuze onvermijdelijk.

Wij hebben het geluk elkaar bij onze keuzes te kunnen helpen en te weten dat we er niet alleen voor staan. Wij willen samen Jezus' weg gaan.

Dat het zo mag zijn, dat we goede keuzes maken.